

הדף	שם הדף	הרמז	הסוגיא בגמרא
מ"א א ¹	פמ"א	פסח מבושל אסור	ת"ר: "במים" אין לי אלא במים (אסור בקורבן פסח), שאר משקין מניין? מק"ו, ורבי אומר "ובשל מבושל" - מכל מקום. והלכה כרבי. הלכה: מבושל שהזהירה התורה, בין נתבשל במים, בין בשאר משקין, בין במי פירות, שנאמר: "בשל מבושל" - ריבה הכל.
מ"ב א ³	פמ"ב	פסח מבערין	משנה: ואלו עוברין בפסח: כותח הבבלי ושכר המדי. הלכה: תערובת חמץ עוברים עליו בבל יראה ובבל ימצא, כגון: המורייס וכותח הבבלי וכל כיוצא באלו מדברים הנאכלים, וי"א שלא עוברין בבל יראה, אך מבערין אותם.
מ"ג א ²	פמ"ג	פת מזגן גמור	תניא: על חמץ דגן גמור ענוש כרת, על עירובו בלאו - דברי ר' אליעזר, וחכ"א - על עירובו ולא כלום. הלכה: אין חייבין כרת אלא על אכילת עצמו של חמץ, אבל על עירובו ככותח הבבלי לוקה, אם יש בה כזית בכדי אכילת פרס, ואם אין - פטור, כחכמים.
מ"ד א ²	פמ"ד	פרס מדאורייתא כדי אכילת פרס	מאי כזית? דאיכא כזית בכדי אכילת פרס. וכזית בכדי אכילת פרס דאורייתא היא? אמר ליה - אין. הלכה: האוכל כזית של איסור בתוך זמן כדי אכילת פרס - חייב עליו מלקות מהתורה כאילו אכלו בבת אחת.
מ"ה ב ³	פמ"ה	פסולה מאכילת הכלב	ת"ר: הפת שעייפשה ונפסלה מלאכול אדם, וכלב יכול לאוכלה, מטמאה טומאת אוכלים בכביצה ונשרפת עם הטמאה בפסח. הלכה: אם נפסלה מאכילת כלב, ומלוגמא שנסרחה - לא צריך לבער, אבל אם כלב אוכלה - צריך לבער.
מ"ו א ²	פמ"ו	פעילות מואצת בעיסוי הבצק	משנה: בצק חרש, אם יש כיוצא בו שהחמיץ - הרי זה אסור. וכמה שיעורו? מיל. הלכה: לא יניח העיסה בלא עסק אפילו רגע אחד, וכל זמן שמתעסק בה אפילו כל היום - אינו מחמיץ, ואם הניחו שיעור מיל - הוי חמץ.
מ"ז א ³	פמ"ז	פושע מבשל זרים מבשל לזרים	"הוא לבדו יעשה לכם" לכם ולא לגבוה, לכם ולא לנוכרים. הלכה: אין מבשלים ביו"ט כדי להאכיל נוכרים או כלבים, שנאמר: "הוא לבדו יעשה לכם", לכם ולא לזרים ולא לכלבים.
מ"ח א ³	פמ"ח	פחות מחלה	אמר רב: קב מלוגמא ללוש לפסחא וכן לחלה. הלכה: אין לשין לפסח עיסה גדולה משיעור חלה שהיא מ"ג ביצים בנוניים, והוא עישרון, ואם לש יותר מזה, מותר בדיעבד.
מ"ט א ¹	פמ"ט	פסחו מטפל עסק בשחיתת פסחו	משנה: ההולך לשחוט את פסחו או למול את בנו, ונזכר שיש לו חמץ בביתו - אם לא יכול לחזור לביתו, מבטלו בליבו. הלכה: ההולך ביום י"ד לדבר מצוה, ונזכר שיש לו חמץ בביתו, ולא יכול לחזור, יבטלנו בלבו ודיו.
נ' ב ¹	פ"נ	פסחים גידו ערבי פסחים	מאי איריא "ערבי פסחים" אפילו ערבי שבתות וימים טובים לא יעשה מלאכה מהמנחה ולמעלה? התם מן המנחה הכא מחצות, התם סימן ברכה לא חזי הכא משמתינן ליה. הלכה: העושה מלאכה ב"ד מחצות ומעלה, היו מנדין אותו.